[முற்பகல் 9-40]

திரு. கோவைத்தம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நிலவள வங்கிகள் மூலமாக பல மோசடிகள் பினாமிகள் பெயரில் நடந்திருக்கின்றன என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவார்களா? ஆகவே, அந்த வங்கிகளைக் கலைத்துவிடுவதற்கு அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியிருப்பது போல் சில வங்கிகளில் சில தவறுகள் நடந்திருப்பது பற்றி பாரதி கமிஷன் சுட்டிக்காட்டி இருக்கின்றது. ஆகவே, தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் கொள்கையே ஒழிய தவறு செய்யப்பட்டதால் அந்த வங்கிகளையே கலைத்து விடவேண்டும் என்பது கொள்கை அல்ல.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, நிலவள வங்கிகளின் மூலமாக கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டு பிறகு அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்ட கடன் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட கிணற்றுப்பணி பலன் அளிக்கவில்லை என்றால் அந்தக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டு அது இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் சேர்ந்திருக்கின்றதே. அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பலனளிக்காத கிணறுகளுக்காக ஈடு செய்யப் படாமல் இருப்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவார்களா? ஆகவே, பலனளிக்காத கிணறுகளுக்கு இந்தத் தொகையை ஈடுகட்டி அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதுபோல் பலனளிக்காத கிணறுகளுக்கு அந்தத் தொகையை ஈடு செய்யக் கூடிய நிலைமையில் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் உதவியைச் செய்யமுடியும். விரைவாக அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்ய உத்தர விட்டிருக்கிறோம்.

தூய இருதய தொழுநோய் கட்டுப்பாடு நிலையம், கும்பகோணம்.

*கு. கா. வி. எண். 47—

திரு. ரா. உமாநாத்:

திரு. செ. இராமலிங்கம்:

திரு. எஸ். இராசாராமன்:

திரு. எல். இளையபெருமாள்:

மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1979-ம் ஆண்டு சட்டமன்றப் பேரவையில் அன்றைய மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கும்பகோணத்திலுள்ள தூய இருதய தொழுநோய் கட்டுப்பாடு நிலையத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று உறுதியளித்துள்ளது உண்மையா?

(ஆ) இது நிறைவேற்றப்பெறாததாலும், தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இன்னல்களாலும் அங்கு பணியாற்றுபவர்கள் 20-7-1980 ஆம் நாள் முதல் காலவரையற்ற உண்ணாவிரதமிருக்கப் போவதாக அறிவிப்பு கொடுத்திருப்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே:

(அ) முன்னாள் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் எவ்விதமான உறுதி மொழியையும் சட்டமன்றத்தில் அளிக்கவில்லை.

(ஆ) கும்பகோணம் தூய இருதய தொழுநோய்க்கட்டுப்பாடு நிலையத்தின் பணியாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவரிடம் இருந்து 18–7–1980 அன்று தகவல் வந்தது.

(இ) இதுபற்றி மாவட்ட அதிகாரிகளின் தகுந்த நடவடிக்கைக்கு என அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, 18–7–1980 அன்று தகவல் வந்ததாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். என்றாலும் அந்த மருத்துவமனையில் வேலை செய்து வேலை இழந்த ஒருவர் சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பது குறித்து அரசுக்கு அதிகாரிகளின் மூலம் தகவல் ஏதும் கிடைத்ததா? மேலும் வேலையற்றவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற வகையில் அரசு மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அரசு அவர்களுக்கு உதவி செய்ததா இல்லையா என்பதையும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: பேரவைத் தலைவரவர்களே,

The Sacred Heart Leprosy Centre is functioning with 800 beds, and the centre is not getting any grant from the Government of Tamil Nadu. Some of the staff members working in the Control Unit are ex-leprosy patients and they are not qualified. The management of the centre initiated disciplinary action against some of the staff working in the Centre since their field work was found to be defective and not up to the mark.

என்ற ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அதற்கடுத்தபடியாக Mr. Rosen Field, Secretary, Suiss Fmmur. என்று ஒரு செயலாளர் இருக்கிறார்கள். நமது முன்னாள் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் அவர்களைக் கூப்பிட்டு 1979-ம்ஆண்டு சந்தித்துப்பேசினார்கள். இதுகுறித்து முன்னாள் அமைச்சரவர்கள் எவ்வளவோ பாடுபட்டார்கள். அதன்படி நல்ல வகையில் ஒப்பந்தத்திற்கு வரவேண்டும் என்று யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவ்வாறு யோசனைகள் சொல்லப்பட்டு ஒத்துக் கொண்ட நிலைமை ஏற்பட்டு பிறகு அதை நிராகரிக்கிறார்கள். நம்மால் அதற்குமேல் எதுவும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: தலைவரவர்களே, வருங் காலத்தில் தொழுநோய் உள்ளவர்களை கருணையோடு கவனித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்பதால் அந்த மருத்துவமனையை நாம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட ஒரு தனியார் மருத்துவ மனையை அதிலும் குறிப்பாக சில ஆர்கனைசேஷன் நடத்துகின்ற மருத்துவ மனையை நாம் எடுத்தோமேயானால் அதனுடைய விளைவுகளை நாம் எண்ணிப்பார்த்தாக வேண்டும்.

If we encourage such things, the other voluntary organisations doing the same work will get the same idea.

மற்ற மருத்துவமனைகளிலே பணியாற்றக்கூடியவர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணம் வரும். இப்படி ஒவ்வொரு மருத்துவ மனையையும் அரசாங்கத்தோடு இணைத்துக்கொள்வது என்ற எண்ணம் வந்தால் மிகப் பயங்கரமான விளைவுகள் ஏற்படும். பல்வேறிடங்களிலே இப்படிப்பட்ட மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மருத்துவமனைக்கும் ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாய் ஆகும். ஒரு இடத்தை எடுத்தால் அதன்பின் அப்படியே 10, 15 இடங்களில் உள்ள மருத்துவமனைகளையும் எடுக்க வேண்டி வரும். அப்போது நம்முடைய நிதி முழுவதையுமே இதற்குத்தான் செலவழிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். மேலும்

நல்ல இயக்கமாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய பெரிய ஸ்தாபனங்கள் அப்படியே கிராக் அடையக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்தில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழுநோய் என்பது மிகப் பயங்கரமான ஒரு நோய்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது ஒன்றும் அவ்வளவு பயங்கரமான நோய் அல்ல. நேரடியாகக் கேள்விக்கு வாருங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தொத்துநோய் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அந்தத் தொழுநோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான மிகப்பெரிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பாக ஆகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அந்த நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மற்ற இடங்களிலெல்லாம் இருக்கிறவர்கள் போராட்டம் நடத்தி அந்த நிறுவனங்களையும் அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள் என்று சொல்கிற அமைச்சர் அவர்களுடைய வாதம், கருத்து சரியானது அல்ல. ஆகவே, தமிழகத்திலுள்ள அனைத்து தொழுநோய் மருத்துவமனைகளையும் அரசு எடுத்துக்கொண்டு, தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்கள் அனைவருக்கும் துரித நிவாரணம் கிடைப்பதற்கான துரித நடவடிக்கையை தமிழக அரசு மேற்கொள்ளுமா? என்று மிகுந்த விருப்பத்துடன் வேண்டி வினவுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன முதல் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தொழுநோய் ஒரு தொத்து நோய்தான். ஆனால் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அது பயங்கரமான நோய் என்று சொல்கிற வாதத்தை அறவே ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அது இப்போது மிகமிக எளிதாக நிவாரணம் அடைய சிகிச்சை செய்து, முழுமையாக நிவாரணம் பெற்று சமூகத்தில் அவர்கள் எல்லாவிதப் பணிகளையும் செய்கிற அளவுக்கு நிலைமை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. ஆகவே இதை பயங்கரமான வியாதி என்று மக்களை மிரட்டுவது, விளைவுகளை சாதகமாக ஏற்படுத்தாது.

அடுத்து இன்னொரு கருத்தை கேள்வியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தனியார் தொழுநோய் மருத்துவமனைகள் எல்லாவற்றையும் ஏன் அரசு ஏற்று நடத்தக் கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறார். இப்படி தனியார்கள் நடத்தும் நிறுவனங்கள் எல்லாம் வாலண்டரி சர்வீஸ் ஆர்கனைசேஷன் என்று சொல்லப்படுகிற, சேவை மனப்பான்மை கொண்டு

வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து, எந்தவிதமான பலனையும் எதிர் பார்க்காமல், சேவை மனப்பான்மையோடு செய்கிற நிறுவனங்கள் இப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் மிக நல்ல அமைப்புகள். இவைகளை உற்சாகப்படுத்த வேண்டுமே தவிர, அவைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதனால் வீணான பணச் செலவும் ஏற்படும்; சேவை மனப்பான்மையை ஊக்குவிப்பதாகாது. ஆகையினால் இத்தகைய அமைப்புக்களை ஊக்குவிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கடமை, மக்களின் கடமையும் ஆகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, போன சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் அதாவது, இந்தச் சட்டமன்றம் வருவதற்கு முன்பிருந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் இதே தொழுநோய் மருத்துவமனையைப் பற்றி கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. எனக்கு அது நினைவில் இருக்கிறது. அந்த மருத்துவமனையில் இருக்கக் கூடிய ஊழியர்கள், தங்களுடைய பிரச்னைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களின் பிரச்னை என்னவென்று அரசு கேட்டறியலாம். மருத்துவமனையை அரசு ஏற்று நடத்தாவிட்டாலும் கூட அங்கே இருக்கக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு பிரச்னை வந்தால் அதில் தலையிடுவதற்கு அரசுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. ஏதோ முன்பு சமரசம் பேசப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த சமரசப்பேச்சுக்களின் முடிவு என்னவாயிற்று? அவர்கள் கோரிக்கைகள் என்னவென்று கேட்டு அதை நிறைவேற்ற நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதில் நேரடியாகத் தலையிட்டு சுமுகமான முடிவுக்கு கொண்டு வர முயற்சி எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 9-50]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: என்னைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல், இதில் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு எனக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. இதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பும் எனக்குத் தேவை, உதவியும் தேவை. என்னால் இயன்றளவிற்கு அந்த மானேஜ்மென்டை மீண்டும் அணுகி சுமுகமாக ஒரு சமரசம் ஏற்படுத்த, அந்த நல்ல அமைப்பை மீண்டும் நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்யப் பாடுபடுவேன்.

'In fact an understanding was reached between both sides and the management went to the extent of getting the clearance from the funding agency for resuming normal functioning of the anstitutions But the labour which heeded to his advice suddenly decided to abstain from attending conciliation meeting. Out of 48 labourers majority of them are agreeable for an amicable settlement except 2 or 3 persons..

என்றிருக்கிறது. இதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. இந்த விஷயங்களை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இரண்டு பக்கங்களிலிருந்தும் விட்டுக்கொடுத்து நல்லமுறையில ஒரு சமரசம் ஏற்படுத்த முயற்சிப்போம். அதன்காரணமாக 800 பேர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். ஆகவே எல்லா உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பும் எனக்குத்தேவை.

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்: கும்பகோணம் தூய இருதய தொழுநோய் கட்டுபபாடு நிலையத்தில் கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு காலமாக வேலைநிறுத்தம் காரணமாக அந்த மருத்துவமனை சரியாக இயங்காமல் அங்கே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பது போன்றவை தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த மன்றத்தில் கூட அது சம்பந்தமாகக கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, நீண்ட நாட்களாகவே இப்படிப்பட்டதொரு நிலை இருந்துவருகிறது. இதை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைக்க அரசு ஏன் முயற்சிக்கவில்லை? ஆகவே, உடனடியாக முயற்சித்து இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாமலிருக்கவும், அந்த மருத்துவமனை தொடர்ந்து நடைபெறவும் வழிவகை செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: அரசாங்கம் முழுமையாக முயற்சித்துக்கொண்டுதானிருக்கிறது. அந்த முயற்சிக்கும் அப்பாற்பட்டு சில வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதில் நான் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. நமது முயற்சியில் எந்தவிதமான குறைவும் இல்லை. முழுமையான அளவில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட, ஒரு சமரசம் ஏற்பட அரசு முயற்சிக்கும் என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. கி. சட்டநாதகரையாளர்: இந்தத் தொழுநோய் மருத்துவமனை போன்று பல மருத்துவமனைகள் உள்ளன. நம் தமிழ் நாட்டில். அவைகளுக்கு நாம் கிரான்ட் வழங்குவதில்லை என்று கூறினார்கள். அவை சிறந்த சேவை புரிகின்றன என்றும் கூறினார்கள். அந்த மருத்துவமனைகளுக்கு நாம் கிரான்ட் வழங்குவதின்மூலம் அவர்கள் நிர்வாகத்தில் நாமும் ஒரு பங்கேற்றுக் கொள்ளும் முறையில் அவைகளுக்கு கிரான்ட் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: இது ஒரு நல்ல யோசனை. நான் சொன்னது சரியாகப் புரியவில்லை என்று நினைக்கிறேன். சொல்வதில் கோளாறு என்னிடம் இருந்திருக்கலாம். இந்த மருத்துவமனைக்கு நாம் கிரான்ட் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னேன். பல மருத்துவமனைகளுக்கு நாம் கிரான்ட் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கிரான்ட் கொடுப்பதன்மூலம் ஒரு வகையில் நல்ல இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு—சமரசம் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கிறோம். ஆனால் அந்த

மானேஜ்மென்ட் 'பாயின்ட் ஆப் நோ ரிட்டேர்ன்' என்ற வகையில் இருக்கிறார்கள். மீண்டும் அழைத்து சுமுகமாக முடிக்கலாமா என்று பார்க்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கையில் இந்த மருத்துவமனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை உருவாகுமானால் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இத்தகைய ஒரு நிலை வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியென்றால் அரசாங்கத்தின் பொதுத்துறை கொள்கையை அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: கொள்கையில் கொஞ்சம் கூடமந்தம் இல்லை. படிப்படியாக செய்துகொண்டு வருகிறோம். மிக்ஸட் எக்கானமி ஆல் இந்தியா பாட்டேர்ன். தனியார் துறையில் பலயிடங்களிலிருக்கின்றன. இன்னும் ஏதாவது கிரான்ட் கொடுத்து நமக்கு பிடிப்பு ஏற்படுத்தும் நிலைமைகளை உருவாக்கலாமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆராயும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: வெளிநாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய வாலண்டரி ஆர்கனைசேஷன்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால் இந்த தொழுநோய் பிடித்தவர்களை, பார்க்க அருவருக்கத்தக்க நிலையில் இருப்பவர்களை இவர்கள் பராமரிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை நாம் கவனிக்கவேண்டியது அவசியம்.

They are not qualified.........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேள்வியாகக் கேளுங்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: ஆக, பல ஆண்டு காலமாக பணியிலே இருப்பவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை வருகிறது. வேலைக்கு அவர்கள் அன்-குவாலிபைட் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கனவே அரசாங்கத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு டிரெயினிங் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் இருந்தாலும் கூட, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே பல ஆண்டுகளாக பணியாற்றுகிறவர்களை நிரந்தரமாக்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, அன்-குவாலிபைட் என்று சொன்னால், அதைக் காரணமாகச் சொல்லவில்லை. இருக்கின்ற நிலைமையை நான் விளக்கினேன். வேலையை ரெகுலேட் செய்வதிலே சங்கடம் இருக்கிறது. யார் பணம் கொடுக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஒரு டார்கெட் வைக்கிறார்கள். இவ்வளவு தூரத்திற்கு இதை வெற்றிகரமாக முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 100 நோயாளிகள் என்று சொன்னால், இவ்வளவுக்கு வெற்றிகரமாக செய்ய

வேண்டும் என்று டார்கெட் வைக்கிறார்கள். அப்படி டார்கெட் வைக்கப்பட்டு, அது எட்டவில்லை என்று சொன்னால், இன்னும் கொஞ்சம் குவாலிடி ஆப் டிரீட்மெண்ட் அதாவது வைத்திய முறைகளை கொஞ்சம் நல்ல முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறார்கள். இப்படி கொஞ்சம் கடுமையாக வலியுறுத்தப்படும்போது, அந்த டார்கெட்டை அடைய கொஞ்சம் விரிவுபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதனுடைய விளைவுகள் தான் இங்கே பேசப்பட்டது. ஏற்கனவே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் ஜாஸ்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுதான் இங்கே இருக்கக்கூடிய நிலைமை. டார்கெட் இல்லாவிட்டால் அங்கே பணம் வராது. இது மிக மிக அவசியம்.

சென்னை நகரில் பல்லவன் பேருந்துகளில் டிக்கெட் இல்லாமல் பயணம் செய்தல்.

*கு.கா.வி. எண் 48—திரு. மி. வின்சென்ட், திரு. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகர் பல்லவன் பேருந்துகளில் 1980-ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் தேதியிலிருந்து ஜூன் 30-ம் தேதி முடிய டிக்கெட் இல்லாமல் பயணம் செய்தவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

(ஆ) அதன் மூலம் அரசுக்கு கிடைத்த தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி:

(அ) 13,312 நபர்கள்.

(ஆ) ரூ. 36,629.16

திரு. மி. வின்சென்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஸ்களில் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கின்ற நேரத்தில், பயணிகள் சிலர் டிக்கெட் வாங்குவதற்குச் சிரமப்படுகிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு, அதிகமான பஸ்கள் விடப்படுமா? அதைப் போல், டிக்கெட்டுகள் சரிவரக் கொடுப்பதற்கு 2 கண்டக்டர்கள் போடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.